

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

BARON VON LUNCHPAUZE

Knotsgekke klucht in twee bedrijven

1880
door

John Vermeulen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2691

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BARON VON LUNCHPAUZE* op te voeren moet de naam van auteur *JOHN VERMEULEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/024
ISBN 978-90-385-07224

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/John Vermeulen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4à5 dames – 2à3 heren)

BERNARD : baron Van Tuutekom, veertigplusser die er een nogal nonchalante levensstijl op nahoudt en bij wie er een steekje los lijkt te zitten.

FIONA : echtgenote van Bernard, speelt graag ‘mevrouw de barones’, alhoewel ze haar man niet helemaal voor vol lijkt te aanzien. Praat met haar planten.

SANNE : dochter van Bernard en Fiona, is de twintig gepasseerd, een punker vermomd als truttige maagd die liefst met haar computer speelt.

GRETA : Oost-Duitse meid voor alle werk die last heeft met het Nederlands zowel als met het gezag van haar werkgevers. Kan moeilijk van de fles blijven.

MOEDER : moeder van Fiona, dwarsligger, lust ook té graag een borrel.

BASTIAAN : onverwachts opduikende vrijer van Sanne die helemaal niet in de smaak valt van haar ouders. Dweept met het Zen-boeddhisme.

DOKTER : (kan ook een dokteres zijn) van oorsprong Franstalige huisarts van de Van Tuutekoms. (korte rol)

DECOR

Het verhaal speelt zich af in deze tijd in de salon van een landhuis. Klassieke meubelen, oud leer, veel boeken en schilderijen. Een paar grote en kleine planten. Een stereo waarbij een bandje of cd klaarligt met het nummer ‘Kom van dat dak af’, van Peter Koelewijn. Achteraan een bureau met daarop een computer, de gebruiker zit met gezicht naar zaal. Een draadloze telefoon, een leesbril. In een schuif een dictafoon. Op de vloer een vloerkleed waar iemand onder kan kruipen. Rechts een bar. Een zitbank en een leesstoel. Een deur links, een rechts. In de fond een venster.

EERSTE BEDRIJF

(Wanneer het doek opgaat, is Greta, de Oost-Duitse meid, bezig de planten te begieten. Uit de stereo klinkt dreunende muziek van Wagner. Fiona de barones op langs rechts. Extravagant gekleed en opgemaakt en behangen met juwelen. Ze heeft een niet brandende sigaret in een pijpje bij zich (voor de stijl). Ze loopt naar de radio, zet hem demonstratief af.)

FIONA : *(praat een beetje bekakt)* 't Is goed, Greta. Ik zal zelf mijn planten wel verder verzorgen. Gaat gij Beffie maar even uitlaten voor dat het regent. *(pakt gieter uit de hand van Greta)*

GRETA : *(praat in een mengeling van een soort Duits en een soort Vlaams)* Eh... was zagen zie, gnedige frau Fiona?

FIONA : *(ongeduldig)* Beffie, de hond, uitlaten, buiten. *(maakt ongeduldig gebaar naar venster)*

GRETA : O ja, der hund! Auslassen ja. Sheissen, bei der buren?

FIONA : *(ongeduldig)* Jaja, ge hebt het begrepen, maakt maar dat ge wegkomt. En maakt z'n pootjes proper voor dat ge ermee binnen komt.

GRETA : Allein zeine pootjes? Mus ich nicht zein poepken ein bitchen...?

FIONA : Zijt ge nu bijna weg?

GRETA : *(schokschouderend af langs links, loopt altijd sloffend, meteen weer op)*
Haben wir nog zakskes?

FIONA : Zakskes?

GRETA : Aber ja, fur dem sheiss. Mieke Vogels habe das gezegd.

FIONA : Mens, als ge nu niet gaat maken dat ge met dat beest buiten bent, dan laat ik u door de baron terug naar Oost-Duitsland schoppen!

GRETA : *(verontwaardigd)* Jaja, alles in ordnung! *(af langs links, mopperend)* Naar Oost-Deutzland schjoppen...

FIONA : *(een plant begietend, mompelend)* Zakskes, zakskes... Da's al drie jaar in België en dat kan nog altijd geen fatsoenlijk woord Vlaams... Over zakskes gesproken... *(kijkt op horloge)* 't Is al bijna drie uur en meneer is er nog altijd

niet. Hij ging eventjes eten met een zakenrelatie. Da's altijd 't zelfde. Ik zal hem in 't vervolg baron von Lunchpauze noemen. Gelukkig dat ik m'n plantjes nog heb. *(zet gieter neer, streelt over bladeren van plant, praat als tegen een baby)* Hé, m'n lief klein plantje? Gaat gij mooi groeikes groeikes doen voor uw Fifieke die u altijd zo goed verzorgd? Zal ik u nog wat van die lekkere korreltjes geven? Was dat water niet te koud voor uw worteltjes? Fifieke geeft u altijd water dat een beetje warm is, maar die stomme meid, die doet maar op. Ze moesten haar eens koud water over haar tenen gieten, ge zou wat horen!

STEM : *(dit is zogezegd de stem van een plant, vertolkt van achter het decor, liefst een wat kinderlijk maar toch brutaal stemmetje, of de barones ze al dan niet ziet vliegen weten we voorlopig niet)* Mens alstublieft, hou nu toch eens op met dat gezeik!

FIONA : *(doet geschrokken een stap achteruit)* Wie was dat?

STEM : Ik natuurlijk.

FIONA : *(laat sigarettenpijpje vallen, slaat hand voor de mond, kijkt verbijsterd naar een kleine plant op een tafeltje)* Pukki? Zijt gij dat?

STEM : Voor zover ik kan zien, staat er hier maar ene puccinia verbalis.

FIONA : Een puccina verbalis?

STEM : De echo is hier in ieder geval niet slecht. Misschien kan ik leren jodelen en in Bobbejaanland gaan optreden, bij die andere jodelende plant.

FIONA : *(totaal verbijsterd)* Jezus, Maria, moeder Gods!

STEM : En Sint-Jozef niet vergeten, die sukkelaar loopt er altijd maar bij voor spek en bonen.

FIONA : *(beverige bange kreet)* Sanne! *(rent naar deur rechts)* Sanne! *(en af, nogmaals roepend)* Sanne!

BERNARD : *(op langs deur links, deftig in het pak, attachécase in de hand, loopt haastig naar bureau, is over zijn toeren)* Fifieke, waar zit ge? *(legt attachécase op bureau)* Fiona? *(pakt draadloze telefoon van bureau, tikt nummer, praat opgewonden)* Hallo? Met de redactie van De Morgen? Mag ik de hoofdredacteur spreken alstublieft, ik heb een vliegende schotel gezien... *(kijkt verbaasd naar de telefoon)* Wat zegt die nu? Terugkomen in de komkommertijd? *(in telefoon)* Zeg meneer, weet u wel met wie dat u spreekt?

(zet borst op) Ik ben baron Van Tuutekom, meneer! Nee, niet baron von Munchausen, verdomme nog aan toe. Wat voor een onbeschofterik bent u eigenlijk? Ik wil uw baas spreken, nu direct! *(kijkt opnieuw verbaasd naar telefoon)* En dan hangt hij nog op ook! *(roept ongeduldig)* Fiona?

GRETA : *(op langs deur rechts, ze heeft een hondenleidsel in de hand)* Erschuldiging, herr Bernard, kennen zie het misschien mit mir doen?

BERNARD : Met mir doen? Wat moet ik met mir doen?

FIONA : *(op langs deur rechts, duwt Greta opzij, buiten adem)* Bernard! Ik dacht al dat ik u hoorde. Ik kan onze Sanne nergens vinden. *(ploft neer op leesstoel, wuift zichzelf koelte toe)* Nu heb ik wat meegemaakt, zie! Greta, geef me eens wat te drinken. En pas op dat ge niet tegen Pukki loopt.

BERNARD : Ik heb ook wat meegemaakt, ik heb een vliegende schotel gezien. Doe mij ook maar wat, Greta. Cognac is goed, een groot glas. *(wrijft zich over het voorhoofd)* Wat een belevenis! *(raapt sigarettenpijpje op, legt het op bureau, ploft ook neer op stoel)*

GRETA : *(naar bar lopend, mompelend)* Doe mir auch maar was, doe mir auch maar was... *(gaat aan de slag met flessen en glazen)*

FIONA : *(gebaart naar Pukki)* Ziet ge dat plantje daar staan? Die kan spreken!

BERNARD : *(luistert niet)* Een vliegende schotel, in de patatten van boer Chouffleur van hiernaast! God, ik ben er nog altijd niet goed van... *(deft voorhoofd met zakdoek)* Jonge jonge, jonge, wat een mens kan meemaken.

FIONA : Mijn broer had dat zaad opgestuurd uit de Kongo. Ze noemen het wel een sprekende plant in het Latijn, maar ik dacht dat dat zomaar een naam was. Zoiets als vliegend kruid, dat komt toch ook niet van de grond?

BERNARD : Er zat een kat in. *(pakt glas aan van Greta, neem een gulzige slok)*. Een kat, zo groot als ik, en ze liep op haar achterpoten.

FIONA : *(pakt eveneens glas aan van Fiona)* Ik heb dat zaad in een potteke gestoken en da's beginnen groeien. *(neem een slok)* Bah, da' vies! Wat is dat?

GRETA : Das ist wasser, genedige frau. Zie zaufen toch allein maar whisky in de avondstunden?

FIONA : Doe er maar iets anders in deze keer, ik heb het nodig. *(geeft glas terug aan Greta)*

GRETA : *(naar bar, mompelend)* Ich habe das neudig, ich habe das neudig...

FIONA : *(hoofdschuddend)* En nu kan't ineens klappen...

BERNARD : Wie? Greta?

FIONA : *(ongeduldig)* Greta? Mijne plant, ja! Pukki! Dáár! *(gebaart driftig naar Pukki)*

BERNARD : Misschien komt hij ook van Baccasable.

FIONA : Baccasable?

BERNARD : Da's de planeet waar dat die kat vandaan kwam.

FIONA : Welke kat? De kat van boer Chouffleur?

BERNARD : In godsnaam, Fifie, die kat van die vliegende schotel!

FIONA : Zeg, wat hebt gij gedronken vanmiddag? O ja, dat doet me eraan denken; waar hebt ge weeral zo lang gezeten, baron von Lunchpauze?

BERNARD : In die vliegende schotel.

FIONA : Is dat een nieuwe louche kroeg misschien? *(pakt glas aan van Greta)* De Roze UFO of zoiets?

BERNARD : Mag ik u erop wijzen dat er hier personeel aanwezig is?

FIONA : Die verstaat toch maar de helft van wat er gezegd wordt. *(drinkt glas half leeg)* Hé, Greta?

GRETA : Zeer zeker, genedige frau. Nur der helft. *(trekt een gezicht zonder dat de anderen het kunnen zien)*

FIONA : Enfin, als uitvlucht kan het al tellen: *(temerig)* schat, ik ben te laat thuis omdat ik in een vliegende schotel gezeten heb.

BERNARD : Maar het is waar! Ik lieg niet!

FIONA : Nee, gij liegt alleen maar als ge 't nodig vindt! En wat hebben ze met u gedaan in die vliegende schotel? Uw verstand proberen te vinden? Ze hebben toch op de juiste plaats gezocht?

BERNARD : Wat wilt ge daar nu weer mee zeggen?

FIONA : Awel, ik heb ontdekt waarom dat gij altijd met uw benen open zit.

BERNARD : *(zit inderdaad met benen open, doet ze haastig dicht)* En waarom dan wel, als ik vragen mag?

FIONA : Omdat anders uw hersenen te veel geplet worden.

GRETA : *(barst in luide lach uit, moet zich vasthouden om niet om te vallen)*

BERNARD : *(boos, tegen Greta)* Maak dat ge weg zijt, gij!

GRETA : *(stopt meteen met lachen, kijkt zuur, loopt naar deur rechts, mompelend)* Jaja, oké, ein mensch mag gein plezier meer haben... *(steekt van in deurgat tong uit naar ruggen van Bernard en Fiona, en af)*

SANNE : *(op langs deur rechts, antiek kapsel, bril met jampotjesglazen, soepjurk, onhandig, rent meteen naar bureau, struikelt halverwege)* Er is toch niemand aan mijne computer geweest zeker? *(gaat op bureaustoel zitten, tikt op toetsenbord)*

FIONA : Uwe pa ziet alleen maar naar porno als hij alleen thuis is.

SANNE : *(kijkt verwonderd op)* Porno? Wat is dat?

FIONA : *(tegen Bernard)* We zullen dat kind toch eens iets moeten gaan vertellen over de biekés en de bloemekes?

SANNE : Over de biekés en de bloemekes?

BERNARD : Wanneer gaat er nu eindelijk eens iemand willen luisteren? Ik heb een vliegende schotel gezien!

FIONA : En ik heb de Pukki horen klappen.

SANNE : *(enthousiast)* En ik kan toveren met mijne computer!

BERNARD : *(springt ongeduldig overeind)* Oké, oké, zullen we ieder om beurt ons verhaal doen? Awèl; ik liep daarstraks langs de patatten van boer Chouffleur...

FIONA : *(onderbrekend)* Langs de patatten van Chouffleur? Wat liept ge daar te doen?

BERNARD : Maar mens, laat me nu toch eens uitspreken!

SANNE : Chouffleur z'n dochter was met den tracteur aan 't rijden.

BERNARD : *(verbaasd)* Hoe weet gij dat?

SANNE : Ik heb het gezien vanuit m'n kamer, met mijne sterrenkijker.

BERNARD : Met uwe sterrenkijker? Hoe dikwijls vergroot die?

BASTIAAN : Ge kunt er ieder hoekje en kantje mee zien.

BERNARD : Ieder hoekje en kantje?

SANNE : Awel ja, van die tracteur. Ik ben geïnteresseerd in machinerie. Ik denk dat ik ga werken in de fabriek van nonkel François. *(tikt ijverig op toetsenbord)*

BERNARD : Gij werken? Ge hebt al moeite om alleen in uw bed te kruipen, gij! Als ge uw kamer tenminste kunt vinden. Ge zou beter een rijke vrijer zoeken. *(afgewend hoofd, naar publiek toe, mompelend)* Ene die doofstom en blind is.

FIONA : (*tegen Bernard*) Gij liep dus langs Chouffleur z'n patatten omdat die boerendochter daar aan 't rijden was?

BERNARD : (*ongeduldig*) Ik heb dat kind niet gezien. Ik liep langs daar omdat ik een wandelingetje aan het maken was voor mijn spijsvertering.

FIONA : O ja, van die lange lunchpauze.

BERNARD : Ik moet nu eenmaal zaken kunnen bespreken, hé Fifie. Kwestie van mijn allesbehalve zuinige familie te kunnen onderhouden. En koerspaarden verkopen zichzelf nog altijd niet.

MOEDER : (*op langs deur rechts, krant in de hand*) Aha, hier zitten ze allemaal. Is 't familievergadering? (*gaat op leesstoel zitten, slaat krant open*) Er lag een dooie hond tussen de rozen.

FIONA : Een dooie hond? Tussen de rozen?

SANNE : (*trionfantelijk*) Dat heb IK gedaan.

MOEDER : Gij? Hoe hebt ge dat dan gedaan? Uw eigen onverwachts laten zien aan dat beest?

SANNE : Met mijne computer. Die ambetante hond werkte op m'n zenuwen met zijn geblaf.

BERNARD : Ik denk dat we toch eens naar een dokter zullen moeten gaan met dat kind.

SANNE : Nee serieus, gelooft ge me niet?

FIONA : (*tegen moeder*) Zeg ma, we hebben hier een plant die kan klappen!

MOEDER : Ene maar? (*kijkt gezicht trekkend om zich heen naar de anderen*)

BERNARD : En ik heb een vliegende schotel zien landen.

MOEDER : (*gebaart naar Sanne*) Kwamen ze misschien hun experiment terughalen?

BERNARD : Mama, ik zweer het u; hiernaast in de patatten van Chouffleur! En er zat een kat in.

MOEDER : Waar zat een kattin?

BERNARD : Er zat een kat-in, in die vliegende schotel.

MOEDER : Onze Wibbo misschien? Ik heb dat beest de hele dag nog niet gezien.

BERNARD : Dat komt omdat hij in het patattenveld aan het lopen was.

FIONA : Hij ook al? Dat zal daar nogal stinken met al die katers?

BERNARD : O Jezus! (*drinkt zo haastig dat hij morst*)

MOEDER : (*tegen Fiona*) Zeg, wat heeft uwe lekkere aan de hand?

FIONA : Ik denk dat baron von Lunchpauze te veel naar de hoekjes en kantjes van een boerendochter heeft staan gapen.

BERNARD : Als het dat maar was! (*gaat glas vullen aan de bar*) Als onze Wibo daar niet had gelopen, dan was het misschien allemaal niet zo erg geweest. Die kat van Baccasable werd precies zot toen ik haar liet zien dat hij gecastreed is. (*schudt het hoofd*) Dat doen we opdat ze niet zo hard zouden stinken, zei ik nog. (*drinkt opnieuw gulzig*) Had ik mijne stomme kop maar gehouden!

FIONA : Zoude gij niet samen met uw dochter naar de dokter gaan?

BERNARD : (*gaat langzaam zitten, staart naar niets*) Ik heb met haar op het dak gezeten...

FIONA : Op het dak gezeten? Met die boerendochter?

BERNARD : Wel nee, met die kat!

MOEDER : Met onze Wibo?

BERNARD : Nee ma, met die kat van die vliegende schotel.

FIONA : Op welk dak? Hier op dat van ons? (*kijkt omhoog*)

BERNARD : Ze had zelf alles bij.

FIONA : Zeg manneke, gij spreekt precies Chinees vandaag!

BERNARD : 't Was eigenlijk geen schotel, 't was meer een soort glazen bol. Er zweefden allemaal kleurtjes in. En eens dat ge binnen waart, dan wist ge niet meer waar dat uwe kop stond.

FIONA : Jaja, daar twijfel ik niet aan.

BERNARD : Ze had daarbinnen een heet zinken dak om het op te doen.

FIONA : (*wantrouwig*) Om het op te doen? Om wat op te doen?

BERNARD : (*drinkt, staart weer in de verte*) Ze deed me denken aan die vrouw met dat poezenkostuumpje op die pakskes sigaretten van vroeger. Daarom heb ik haar Tigra genoemd. Ze heette anders, maar dat kon ik niet uitspreken.

FIONA : Een poezenkostuumpje? Een konijnenkostuumpje zeker, zoals in uwe Playboy? En gij zat dus samen met die Belga op een heet zinken dak? In die vliegende schotel? Om mussen te vangen of wat?

MOEDER : (*tegen Fiona*) Ik heb u destijds verwittigd, hé kind. Met den adel moet ge altijd goed uit uw doppen kijken. Veel te veel inteelt, en dat heeft z'n gevolgen. Om van al dat zuipen nog maar te zwijgen.

BERNARD : Mag ik u eraan herinneren dat ik mijn titel niet geërfd heb?

MOEDER : Nee, maar uwe wijnkelder wèl.

BERNARD : Die gij al voor een flink stuk mee leeggemaakt hebt.

MOEDER : Ik moet mezelf hier in huis toch nuttig maken?

FIONA : Ik zou koffie willen. (*tegen Sanne*) Kunt ge die niet te voorschijn toveren met uwe computer?

SANNE : Ik zal eens proberen. (*tikt op toetsenbord*)

GRETA : (*op langs deur rechts*) Ich habe caffee gemacht, willen die leuten etwas?

FIONA : (*tegen Sanne*) Ja, zo kan ik ook toveren!

SANNE : Ge gaat me weer niet geloven, maar Greta doet nu juist wat ik hier geschreven heb zie; dat ze zou komen vragen of er iemand koffie wil. Zie maar, het staat hier nog!

FIONA : Jaja...

MOEDER : En ik dacht dat ik hier gerust m'n gazet zou kunnen lezen. (*vouwt krant weer dicht*)

GRETA : (*ongeduldig*) Caffee oder geine caffee?

FIONA : Voor mij met cognac en crème foeffeté.

GRETA : Und met ein koeksken?

FIONA : Breng de doos maar mee.

GRETA : (*mompelend af*) Crème foeffeté, crème foeffeté...

FIONA : (*tegen Bernard*) Nu weet ik nog altijd niet wat dat gij op het dak hebt zitten doen.

BERNARD : (*was in gedachten verzonken, schrikt op*) Hè?

FIONA : Ge zei darnet toch dat ge op het dak gezeten had?

BERNARD : In die vliegende schotel, ja.

FIONA : Bernarreke! Hoe kunt ge nu in godsnaam in een vliegende schotel op een dak zitten?

BERNARD : Dat weet ik ook niet, het was er gewoon. Dat zinken dak, wil ik zeggen. Tigra vroeg waar dat de katten het op deze planeet gewoonlijk doen, en ik zei: op een zinken dak. En boef, het volgende moment zaten we op het dak.

FIONA : In die vliegende schotel?

BERNARD : Ja.

FIONA : Gij en die kat?

BERNARD : Ja.

FIONA : En dan?

BERNARD : Wat dan?

FIONA : Awèl, wat hebt ge daar dan gedaan? Een lekske gerepareerd misschien?

BERNARD : Zo zoude 't misschien kunnen zeggen, ja...

FIONA : 't Was weer goeie wijn zeker, in dat restaurant?

BERNARD : Ach ja, waarom zoude me ook geloven?...

FIONA : Gij gelooft dat van de Pukki ook niet.

BERNARD : Van wie?

FIONA : *(ongeduldig)* Van de Pukki, die plant daar! *(gebaart naar Pukki)*

BERNARD : O ja, die kan klappen. *(grijnst, loopt tot bij plant, buigt zich voorover)*
Allez vooruit, stuk onkruid, vertel eens iets. Is dat plezant, in een potteke zitten?

FIONA : Ik denk dat hij alleen maar tegen mij zal willen spreken.

BERNARD : Ja, dat had ik al gedacht. En over wat heeft hij het dan zoal?

MOEDER : *(opstaand)* Over de prijs van de bloembollen zeker? En over de voordelen van kunstmest. Ik ga een plaatske zoeken waar het wat rustiger is om m'n gazet te lezen. *(naar deur rechts)*

SANNE : *(begint driftig te tikken)*

MOEDER : 't Is hier precies een zothuis. *(wil deur open doen)*

GRETA : *(op langs deur rechts, komt in botsing met moeder, haar dienblad met de kop koffie en de koekjesdoos vliegt uit haar hand en op de grond)* Donnawetter, nu das weer!

MOEDER : Er was eens een tijd dat de bedienden klopten voordat ze binnen kwamen.

GRETA : Ich kon nicht kloppen, ich stund zoe spionnieren!

MOEDER : Da's natuurlijk wat anders. *(af)*

SANNE : *(opgewonden)* Ziede 't wel! Hier staat het zie: de meid komt binnen met een dienblad met een kop koffie en een doos met koekjes, en ze botst op de bomma zodat ze alles uit de handen laat vallen! *(kijkt triomfantelijk op)* Et voilà! *(niemand let op haar)*

FIONA : Allez Greta, staat daar niet zo te gapen. Kuist die rommel op en ga een andere kop koffie halen.

GRETA : (*mompelend af langs deur rechts*) Nicht so te gapen, nicht so te gapen...

BERNARD : (*gaat weer zitten, voor zich uit starend*) Ze zei dat er op Bacasable bijna geen mannen meer zijn.

FIONA : (*springt ongedurig overeind, pakt de pot met Pukki op, houdt hem naar het licht*) Hoe kunt ge nu klappen als ge gene mond hebt?

BERNARD : Er zijn wel meer mensen die denken dat ze stemmen horen. In de psychiatrie hebben ze daar een naam voor.

FIONA : (*plant neerzettend*) Psychiatrie, psychiatrie? Gij hebt een vliegende schotel gezien, hè. Awèl, weet gij wat het verschil is tussen een vliegende schotel en een verstandige vent?

BERNARD : (*zuchtend*) Allez vooruit, laat maar komen.

FIONA : Dat er veel meer vliegende schotels gezien worden! En over mannen die ze zien vliegen zullen we maar helemáál zwijgen zeker?

BERNARD : Ik heb ze zien landen.

FIONA : Ja, op het dak.

BERNARD : (*geïrriteerd*) Nee mens, niet op het dak, dat zinken dak dat was BINNEN IN die vliegende schotel!

GRETA : (*op langs deur rechts met bezem en blik, kuist rommel op en weer af, mompelend*) *Fliegende schussel, fliegende schussel...*

FIONA : Zeg Bernarreke, was 't zware of lichte Tigra?

BERNARD : Dat weet ik niet, ik heb niet van onderen gelegen.

FIONA : Watte?

SANNE : Over wat zijn jullie eigenlijk bezig? Over UFO's?

FIONA : (*tegen Sanne*) Hebt gij soms een vliegende schotel in de patatten van Chouffleur getoverd?

SANNE : Ik kan alleen maar mensen en beesten iets laten doen.

BERNARD : Tigra had een beetje van alle twee, een beetje mens en een beetje beest.. Ik hoop dat ge haar zult kunnen wegtoveren als 't zo ver is.

FIONA : Als wat zo ver is?

BERNARD : Ik heb haar iets wijsgemaakt... (*diepe zucht*) Wat een ezel dat ik toch ben, wat een stomme ezel!

FIONA : Hebt ge nu echt niks nieuws te vertellen?

BERNARD : (*voor zich uit*) Zelfs die van de gazet wilde me niet geloven. Leugens drukken ze aan de lopende band, maar iets serieus? Vergeet het maar.

FIONA : Hebt gij naar de gazet gebeld? Waarom?

BERNARD : Omdat ik een vliegende schotel gezien heb natuurlijk! Zeg Fifieke, gebeurt dat wel eens dat er iets blijft hangen tussen uw oren?

FIONA : Maar allez Bernard, een UFO!

BERNARD : (*opstaand*) Ik wil nog een borrel.

FIONA : Nog een paar en ge ziet vliegende olifanten, van die roze.

SANNE : Daar zie ik onze pa nog niet mee op 't dak zitten.

BERNARD : Begint gij ook al, snotneus? (*schenkt zich borrel in aan bar*)

FIONA : Gij gelooft dat van de Pukki ook niet.

BERNARD : (*drinkt staande*) In godsnaam, Fifie, hoe kan een plant nu spreken? Ge hebt het daarnet zelf al gezegd: hij heeft niet eens een mond!

FIONA : De radio heeft toch ook gene mond?

BERNARD : O! Ge kunt radio Donna ontvangen met uwe plant, da's wat anders. (*gaat in leesstoel zitten*) Er zullen wel meer planten zijn die daar naar luisteren.

FIONA : Volgende keer zal ik het opnemen, dan heb ik tenminste een bewijs.

BERNARD : Jaja, op zo'n bandje kunt ge opzetten wat dat ge wilt.

FIONA : Hebt gij misschien een tastbaar bewijs van die vliegende schotel?

BERNARD : Nog niet, nee. (*trekt pijnlijk gezicht, knijpt benen dicht*)

FIONA : Wat hebt ge nu?

BERNARD : Niks. (*gaat weer normaal zitten, blaast lucht uit*)

FIONA : Weet ge wat ik begin te denken?

BERNARD : Ze begint te denken, Sanne. Da's gevaarlijk, subiet springt er een plomb.

FIONA : Ik denk dat gij iets helemaal anders meegemaakt hebt, maar dat ge het niet durft vertellen.

BERNARD : Was dat maar waar.

FIONA : (*verachtelijk*) Een vliegende schotel!

GRETA : *(op langs deur rechts, met kop koffie op dienblad, tot bij Fiona)* Bitte, genedige frau.

FIONA : *(koffie van blad pakkend)* Wanneer gaat gij nu eens eindelijk gewoon madame leren zeggen?

GRETA : Zoals zie wunschen, geweune madame.

SANNE : *(laat een hikkend lachje horen)*

FIONA : Greta, geef Sanne eens een klets tegen hare kop.

GRETA : *(geeft Sanne een schampende tik tegen het achterhoofd)*

FIONA : En nu naar uw kamer, dat zal u leren mammie uitlachen.

STEM : *(staat op, met hand aan achterhoofd)* Het is niet eerlijk!

FIONA : En morgen de hele dag geen computer.

SANNE : Papa, zegt eens iets!

BERNARD : Och kind, weet ge wat het verschil is tussen uw moeder en een batterij?

SANNE : Ja dat weet ik; aan een batterij zit tenminste een positieve kant!

FIONA : En deze maand geen zakgeld!

SANNE : Van wat moet ik die nieuwe versie van Windows dan gaan kopen?

FIONA : Ge kunt toch toveren? En nu weg, ik wil u niet meer zien!

SANNE : *(op weg naar deur rechts)* Het is niet eerlijk! *(af, met slaande deur)*

BERNARD : Zeg Fifie, was dat nu allemaal wel nodig?

FIONA : Dat kind wordt veel te brutaal.

BERNARD : Dat kind? Sanne is nondedju al eenentwintig jaar!

FIONA : En dan? Gij zijt er vijftig en ge zijt ook nog altijd een kind. Vliegende schotels!

BERNARD : Negenenveertig, ik ben negenenveertig, madame.

GRETA : Geweune madame.

FIONA : *(tegen Greta)* Wat staat gij hier nog altijd te doen?

GRETA : Ich warte für das lege koemmeke, geweune madame.

FIONA : Hier, pak maar mee *(geeft kop aan Greta)*. Die koffie is toch al koud.

GRETA : *(zet kop op dienbord, loopt naar deur rechts, kijkt om, drinkt koffie in één keer leeg en af)*

BERNARD : Zeg Fifie, en wat heeft Pukki eigenlijk allemaal verteld?

FIONA : Probeert ge me nu voor de zot te houden?

BERNARD : Nee, serieus.

FIONA : Hij zei dat uwe speech voor de gemeenteraad gisteren heel goed was maar dat hij drie minuten korter had mogen zijn.

BERNARD : Drie minuten korter? En hij heeft maar drie minuten geduurd!

FIONA : Slim plantje, hè? (*grijnst breed*) Drink nog een borrel jongen, da's goed om te bekomen van uw lunchpauze.

BERNARD : (*schudt het hoofd, staat op, gaat door venster naar buiten kijken*) Wat moet ik in hemelsnaam doen om u ervan te overtuigen dat ik echt binnen in een vliegende schotel geweest ben...

FIONA : Waarom vindt ge dat nu zo belangrijk dat ik dat verhaaltje geloof?

BERNARD : (*draait zich om naar haar*) Fifie, het IS geen verhaaltje!

FIONA : Allez vooruit dan, dat ooggetuigenverslag.

BERNARD : Da's belangrijk voor de gevolgen.

FIONA : Gevolgen? Welke gevolgen?

BERNARD : Als ze terugkomt.

FIONA : Als wie terugkomt?

BERNARD : Awèl, die kat.

FIONA : Zwaren Tigra?

BERNARD : (*zucht opnieuw diep en ploft weer neer op leesstoel*)

FIONA : Excuseer, ik was vergeten dat ik serieus moest blijven.

BERNARD : Ge zult niet blijven lachen... en ik nog minder. (*kijkt Fiona aan*) Hebt ge het dan niet horen donderen daarstraks?

FIONA : Watte? Donderen? In Keulen zeker? Ze zon heeft de hele dag geschenen!

BERNARD : Ik heb het horen donderen toen die vliegende schotel naar beneden kwam.

FIONA : Zoude gij niet wat gaan liggen, met een aspirientje of zo?

BERNARD : Gaan liggen? Ik denk dat ik nooit meer ga kunnen slapen.

FIONA : Da's goed, dan zijn we van dat snurken ook al vanaf.

BERNARD : Snurken?

FIONA : 't Zal nog niet zijn zeker, heel het kasteel davert er soms van. Ze hebben al eens van Ukkel gebeld om te vragen waar dat die aardbevingen vandaan kwamen.

BERNARD : (*peinzend*) 't Was daarstraks precies ook een kleine aardbeving.

FIONA : Toen dat ge van 't dak viel?

BERNARD : Gedonder en trillingen...

FIONA : Hoe komt het dat wij hier dan niks gehoord of gevoeld hebben?

BERNARD : 't Zal heel plaatselijk geweest zijn.

FIONA : In uwe kop, zult ge bedoelen.

BERNARD : (*gaat weer door het raam staren*) Ik heb haar wijsgemaakt dat het een traditie is op onze wereld, dat katers gesneden worden nadat ze hun heilige voortplantingsplicht volbracht hebben...

FIONA : Waar hebt ge 't nu weer over?

BERNARD : Ik zei dat omdat ze zo kwaad werd toen ze zag wat we met onze Wibo hebben laten doen.

FIONA : Wie werd er kwaad? Zware Tigra?

BERNARD : Ze vond dat verschrikkelijk sadistisch, maar ze had alle respect voor tradities. Daarom zei ik dat, dat dat een traditie was. Had ik mijnen bek maar gehouden...

FIONA : Zou het toch niet beter zijn dat ik eens naar dokter Knijp belde?

BERNARD : En gaan lopen heeft geen zin, ze zal me overal weten te vinden, heeft ze gezegd. Want heilige tradities moeten kost wast kost gerespecteerd worden. Ik met mijnen onnozele kop!

FIONA : Zeg Bernarreke, ge begint me een beetje bang te maken zenne!

BERNARD : Bang? (*draait zich om naar Fiona*) Gij moet niet bang zijn, maar IK!

FIONA : Mankeert ge iets misschien?

BERNARD : Nu nog niet, nee. Maar dat kan nog komen.

FIONA : Weet ge wat? Volgens mij zijt gij echt van 't dak gevallen. En boven op die hond waarschijnlijk, daardoor is dat beest dood. Hond verpletterd door vliegende baron te Zoersel.

BERNARD : Ik ben niet gevallen, van geen enkel dak. Toen we klaar waren, was het dak ineens verdwenen.

FIONA : Toen we klaar waren? Met wat waart ge klaar?

BERNARD : Met wat we aan het doen waren, daar op dat dak.

FIONA : Bernard alstublieft, spreek eens Vlaams!